

maafte givet Anledning, antager jeg, til, hvad der er fremkommet om, at det næsten var en gylben *Ura*, der var oprunden for Danmark derigjennem, at der nu var givet Regjeringen *carte blanche*, som det har heddet sig, til at bruge en *Finantslov*, som kun var bunden ved de enkelte *Positioner*, som fandtes i *Finantslovsforlaget*, og at man, som det har heddet sig, derigjennem havde givet *Ministeriet* et *elegant* *Lillidsbevis*, samt at medens *Bensfre* jo havde al *Anledning* til at være *behyndret* i den *Anledning*, skulde det være *Noget*, hvorved *Hvire* kunde være meget glad. Det gjør mig ondt at maatte sige, at *Sligt* er bleven sagt i *Blade*, der skulde være *Organ* for den *politiske* *Mening*, jeg har og for det *politiske* *Parti*, hvortil jeg hører; thi det forekommer mig, at det har været *uforsvarligt* at tale saaledes. *Illusionernes* *Bristen* synes jeg nu ligger saa tydeligt for, som det vel er mulig i det *Lillægsbevillingslovsforlag*, som den *høitærede* *Finantsminister* har indbragt, og som vi idag forhandle, og i den *høitærede* *Finantsministers* egne *Ord* ved *Forelæggelsen* af dette *Lovforslag*, da han med *Jøte* henviste til, at, naar der her forlangtes en *Lillægsbevilling* paa 13—14 *Millioner* *Kroner*, havde det sin *naturlige* *Grund* deri, at det var et *Lillægsbevillingslovsforlag*, der sluttede sig til en *midlertidig* *Finantslov*. Altsaa med andre *Ord*, den *midlertidige* *Finantsbevilling*, som man troede skulde være saa *heldbringende*, har været af den *Bekaffenhed*, at hvis der ikke kan raades *Bod* derpaa — og derved skal jeg i dette *Dieblit* ikke udtale mig — igjennem en *Lillægsbevillingslov* eller paa anden *Maade*, saa bliver der *Spørgsmaal* om en *Lilstand*, hvor der mangler *Hjæmmel* for *Anvendelsen* af 13—14 *Millioner* *Kroner*, eller, dog forsaavidt ganske vist en *Del* deraf gaar paa *Gjenbevillinger* i egentligste *Forstand* og paa *Lillægsbevillinger* i egentligste *Forstand*, saa dog ialtsald for *Anvendelsen* af en meget stor *Del* af disse *Millioner*, der gaar paa *Ring*, som burde have været omfattede af, og som vilde have været omfattede af den *ordentlige* *Finantslov*. Dette synes mig et godt *Bidnesbyrd* om, at det egentlig ikke er nogen *lystelig* *Lilstand*, at det ikke er nogen *Lilstand*, over hvilken *Nogensombest*, han være *Hviremand* eller *Benfremmand*, kan glæde sig, at man har faaet en *midlertidig* *Finantsbevilling* af den *Bekaffenhed*, som vi have faaet. Jeg for min *Del* nærer ikke *Stygge* af *Uvivel* om, at, efterat man har faaet *Leilighed* til rigtig at se, hvad denne *midlertidige* *Finantsbevilling* egentlig er for et *Væsen*, vil det være en *Umulighed* at faae *gjennemført* noget *Sigende*, ikke blot her i *Folkethinget*, men ogsaa og maafte endnu mere i det andet *Thing*, i *Landsthinget*. Man vil maafte spørge mig, naar min *Opfattelse* af den *midlertidige* *Finantsbevilling* er en saadan, som jeg nu har tilladt mig at udtale, hvorledes jeg da har stillet mig til *Forlaget* om denne *Lov*, som udkom den 30te *Juni* f. A.

Dertil vil jeg sige, at jeg for mit *Bekommende* var saa *naiv* at anse det for en *Umulighed*, at *Rigsdagen* kunde være gaaet ind paa at vedtage *Lovforslaget* saaledes, som det blev forelagt. Jeg var forhindret ved *Embedsforretninger* fra at være her tilstede, da *1ste* *Behandling* begyndte. Jeg kunde først naae herhen, da *Klokken* var 2<sup>1/2</sup>, men ikke *destomindre* mente jeg dog, at der var god *Lid* og *Leilighed* for mig til at høre paa *Sagen* og efter *Omstændighederne* at tale; thi jeg antog, at der vilde finde en *længere* *Forhandling* *Sted* *besangaaende*. Meget overrasket blev jeg ved at erfare, at *1ste* *Behandling* var sluttet uden nogen *Ordvevling*, og at *2den* *Behandling* skulde finde *Sted* om en halv *Times* *Lid*, saa at det i *Gjæringen* var umuligt for mig at stille noget *Udbringsforslag* til *Lovforslaget*. Det gjorde jeg derfor heller ikke, men derfor, vilde man maafte sige, kunde jeg alligevel have udtalt min *Mening* om *Lovforslaget*. Jeg vil her igjen sige, at ogsaa paa dette *Punkt* har jeg maafte været *naiv*, naar jeg forstod de *Ord*, hvormed den *høitærede* *Finantsminister* forelagde *Lovforslaget*, som om det paa ingen *Maade* dengang laa i hans *politiske* *Planer* eller *Tanker* at ville tilveiebringe en *Bevilningslov*, som skulde kunne være *Finantsaaret* ud. Naar han ikke selv havde forestrevet en *Termin*, var det, som han sagde, fordi han ikke var istand til at overse, hvorlænge det kunde være, inden der kom en *endelig* *Finantslov*; men han havde ikke det *Mindste* imod, at der blev sat en *Termin* ind, hvis *Nogen* var istand til at nævne en saadan som en *rimelig* *Termin*. Og hvis jeg alligevel havde haft nogen *Uvivel*, blev denne *Uvivel* ganske vist fjernet ved de *Udtalelser*, som den *høitærede* *Finantsminister* fremkom med under *Sagens* *2den* *Behandling*. Der var jo nemlig et æret *Medlem* som udtalte, at han ansaa det for meget uheldigt, at *Loven* skulde gjælde hele *Finantsaaret*, som han udtrykte sig. I den *Anledning* sagde da den *høitærede* *Konseilspræsident*, hvilket han senere gjen- tog, at det var *Regjeringens* *Mening*, at det ingenlunde var *ligeegyldigt*, om vi fik en *regelmæssig* *Finantslov* eller ikke. Nei, *Regjeringens* *Mening* var, at det paalaa *Regjeringen* ved alle de *Midler*, som stod til dens *Raadighed*, at søge at fremstaafe en *regelmæssig* *Finantslov* saa hurtigt som muligt. Dette gientog, som sagt, den *høitærede* *Finantsminister* senere, og jeg tiltaar, at jeg sølte mig beroliget derved; thi det, det var mig om at gjøre, var slet ikke dette, om den *midlertidige* *Finantsbevilling* kom til at gjælde lidt kortere eller lidt længere *Lid*; jeg lagde ingen *Bægt* paa, om der overhovedet blev sat en *Termin* efter denne *Udtalelse* fra den *høitærede* *Finantsminister*. Thi, naar jeg havde ment, at det var umuligt, at *Rigsdagen* kunde lade et *Lovforslag* passere, uden at sætte en *Termin*, saa var det egentlig, fordi jeg maatte sige mig selv: Man skal jo i flige *Forhold* være, om jeg saa